

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เ้ามาแลวนี้ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ผลตามลักษณะอัตมโนทัศน์หรือความนึกคิดเกี่ยวกับตน (Self - concept) ในแต่ละองค์ประกอบทั้งหมด ๗ องค์ประกอบรวมทั้งองค์ประกอบที่เป็นส่วนรวมด้วย ดังนี้คือ

๑. องค์ประกอบรวมลักษณะอัตมโนทัศน์ที่เป็นส่วนรวม (Total scores)
๒. องค์ประกอบค่านพฤติกรรม (Behavior)
๓. องค์ประกอบค่านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน (Intellectual and school status)
๔. องค์ประกอบค่านรูปร่างภายนอกและบุคลิกลักษณะ (Physical Appearance and Attribute)
๕. องค์ประกอบค่านความวิตกกังวล (Anxiety)
๖. องค์ประกอบค่านความเป็นคนน่านิยม (Popularity)
๗. องค์ประกอบค่านความสุขและความพอใจ (Happiness and Satisfaction)

ซึ่งในองค์ประกอบแรกนั้นเป็นองค์ประกอบที่แสดงถึงลักษณะอัตมโนทัศน์ของบุคคลที่เป็นส่วนรวม โดยรวมเอกลักษณะขององค์ประกอบอีก ๖ องค์ประกอบรวมกันนั่นเอง และผลที่ได้จึงนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างเพื่อสรุปผลได้

ในการวิเคราะห์ห้้องค์ประกอบแต่ละค่านนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงตัวแปรอิสระ ๓ ตัวคือ

ก. คำนึงถึงประเภทการศึกษาของกลุ่มเยาวชนเป็นเกณฑ์ โดยจะพิจารณาแยกกลุ่มออกเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มเยาวชนที่ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัย

กับกลุ่มเยาวชนที่ไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัย แต่ศึกษาเฉพาะในโรงเรียนอื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนทางธรรม

ข. คำนึงถึงเพศเป็นเกณฑ์ โดยพิจารณาแยกออกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่ม คือกลุ่มเพศหญิงและเพศชาย

ค. คำนึงถึงสภาพฐานะเศรษฐกิจ-สังคมเป็นเกณฑ์ โดยพิจารณาแบ่งออกเป็นกลุ่มที่มีสภาพฐานะอยู่ในระดับกลาง กับกลุ่มที่อยู่ในฐานะระดับต่ำ โดยถือเอาจำนวนรายได้ออกเดือน, ดัชนีอาชีพ, และระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือหัวหน้าครอบครัว เป็นเกณฑ์ตัดสิน ดังได้กล่าวไว้ในบทจำกัดความของการวิจัยข้างต้นแล้ว

๑. การวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องอัตมโนทัศน์หรือความนึกคิดเกี่ยวกับคนที่เป็นส่วนรวม (Total Scale Score) โดยทำการทดสอบหาค่าสถิติพื้นฐาน (ในที่นี้หมายถึงค่าเฉลี่ยของคะแนนและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน) ของแบบสอบถามวัดในเรื่องอัตมโนทัศน์ที่เป็นลักษณะส่วนรวมทั้งหมด

๑.๑ ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามหาได้โดยการนำเอาคะแนนที่เกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ในทุกองค์ประกอบ ๕ องค์ประกอบ (ภาคผนวก ก.) รวมกันโดยแยกเป็นประเภทการศึกษาของกลุ่มเยาวชน, เพศ และสภาพเศรษฐกิจ-สังคม แล้วจึงคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐานดังกล่าวนี้ในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒

ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามเกี่ยวกับ "อัตมโนทัศน์ที่เป็นลักษณะส่วนรวม"

ตัวแปรอิสระ		\bar{X}	SD
ประเภทการศึกษา	เยาวชนศึกษาใน โรงเรียนพุทธศาสนา วันอาทิตย์	๔๘.๒๓๓	๑๑.๒๒๑
	เยาวชนไม่ศึกษาใน โรงเรียนพุทธศาสนา วันอาทิตย์	๕๒.๐๘๓	๑๑.๐๖๘
เพศ	ชาย	๔๘.๙๕๘	๑๑.๕๖๒
	หญิง	๕๑.๕๕๘	๑๐.๘๒๖
ระดับฐานะเศรษฐกิจ	ระดับกลาง	๕๒.๐๙๕	๑๑.๕๕๖
	ระดับต่ำ	๔๘.๒๔๑	๑๐.๙๒๑

จากตาราง ๒ ทำให้ทราบถึงลักษณะอัตมโนทัศน์หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับตน (Self - concept) ของกลุ่มเยาวชนเป็นส่วนรวม ซึ่งประกอบด้วยความนึกคิดในแต่ละด้านที่เกี่ยวกับตนเองทั้งหมด ๖ องค์ประกอบ โดยแยกวิเคราะห์หาค่านี้ เปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มเยาวชนที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ จากค่าเฉลี่ยของคะแนนพบว่าเยาวชนที่ไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูงกว่า และแตกต่างจากกลุ่มเยาวชนที่ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ด้วย แต่ในระหว่างเพศพบว่าเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชายและ

แตกต่างกัน ส่วนในระหว่างกลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคมต่างกันจะเห็นว่า กลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคมระดับกลางจะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า และแตกต่างจากกลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคมระดับต่ำด้วย

๑.๒ การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

จากผลความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของอัตมโนทัศน์ด้านเป็นส่วนรวมในระหว่างประเภทการศึกษาของเยาวชน ระหว่างเพศ และระหว่างสภาพเศรษฐกิจ-สังคมนั้น จึงได้ทำการศึกษาต่อไปอีกว่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยดังกล่าวนี้จะมีผลเชื่อถือได้ในเชิงสถิติมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๓ ทาง (Three ways Analysis of Variance) ดังแสดงไว้ในตาราง ๓

ตารางที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ที่เป็นส่วนรวม

SOV	SS	df	MS	F	
A (ระดับฐานะเศรษฐกิจ)	๔๘๑.๖๖๖	๑	๔๘๑.๖๖๖	๓.๘๕๕	* ๓.๘๕
B (ประเภทการศึกษา)	๔๘๗.๓๔๓	๑	๔๘๗.๓๔๓	๔.๐๐๒	* ๓.๘๕
C (เพศ)	๑๙๔.๓๙๙	๑	๑๙๔.๓๙๙	๑.๕๙๖	
AB	๑๕.๐๐๖	๑	๑๕.๐๐๖	๐.๑๒๓	
AC	๒๘.๐๑๗	๑	๒๘.๐๑๗	๐.๒๒๐	
BC	๑๘๐.๒๗๐	๑	๑๘๐.๒๗๐	๑.๔๘๐	
ABC	๔๑๖.๙๓๙	๑	๔๑๖.๙๓๙	๓.๔๑๔	
within Cell.	๒๘,๒๕๐.๕๔	๒๓๒	๑๒๑.๙๖๙		
Total.	๓๐,๐๕๓.๙๘	๒๓๘	๑๒๕.๙๖๙		

* P < .05

ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนที่เกี่ยวกับอัตมโนทัศน์หรือความนึกคิดเกี่ยวกับคนที่เป็นส่วนรวม ผลปรากฏว่ากลุ่มเยาวชนที่ศึกษาและกลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวัดอาทิตย์ มีอัตมโนทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และนอกจากนั้นยังพบว่า กลุ่มที่มาจากสภาพเศรษฐกิจ-สังคม ระดับกลางและระดับต่ำก็มีอัตมโนทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยที่ระดับ .๐๕ ส่วนทางด้านเพศนั้นปรากฏว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันจริงเกี่ยวกับลักษณะอัตมโนทัศน์ที่เป็นส่วนรวม

๒. การวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องอัตมโนทัศน์ในองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior) โดยทำการทดสอบหาค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามก่อนถึงแสดงไว้ในตารางที่ ๔

๒.๑ ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามหาโดยการนำเอาคะแนนในเรื่องอัตมโนทัศน์ของเยาวชนในคานพฤติกรรมของแต่ละคนมารวมกันโดยแยกออกเป็นประเภทการศึกษา เพศ และสภาพเศรษฐกิจ-สังคม แล้วคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน

ตารางที่ ๔

ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามวัดอัตมโนทัศน์ในองค์ประกอบด้านพฤติกรรม

ตัวแปรอิสระ		\bar{X}	SD
ประเภทการศึกษา เยาวชน	เยาวชนที่ศึกษาใน ร.ร. พุทธศาสนาวัด อาทิตย์	๑๒.๕๔๑	๓.๑๓๑
	เยาวชนที่ไม่ศึกษาใน ร.ร. พุทธศาสนา วัดอาทิตย์	๑๓.๑๓๕	๒.๘๕๘
เพศ	ชาย	๑๒.๖๓๓.	๓.๑๒๑
	หญิง	๑๓.๔	๒.๘๕๐
ระดับฐานะ เศรษฐกิจ	ระดับกลาง	๑๓.๑๕	๒.๘๘๗
	ระดับต่ำ	๑๒.๘๖๖	๓.๐๘๗

จากตารางที่ ๕ ทำให้พอจะทราบถึงลักษณะอัตโนมัตินี้ในค่านพฤกษกรรม โดยเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเขาวงกตที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาในโรงเรียน พุทธศาสนาวินิจฉัยจากตารางพบว่าทั้ง ๒ กลุ่ม มีอัตโนมัตินี้ในค่านนี้แตกต่างกัน แต่เขาวงกตที่ไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัยมีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูงกว่า เขาวงกตที่ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัย ส่วนในระหว่างเพศชายและเพศหญิง ปรากฏว่าเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย และในระหว่างกลุ่มที่มีสภาพ เศรษฐกิจ-สังคมต่างกันพบว่ากลุ่มที่มีฐานะระดับกลางมีค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับค่านนี้สูงกว่ากลุ่มที่มีฐานะระดับต่ำ

๒.๒ การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

จากผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนอัตโนมัตินี้ในค่านพฤกษกรรม ดังกล่าว จึงได้ทำการศึกษาต่อไปอีกว่า ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยนั้นมีความ เชื่อถือได้ในเชิงสถิติมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๓ ทาง (Three ways Analysis of Variance) ตาม ลำดับตาราง ๕

ตารางที่ ๕

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ในค่านพหุกิจกรรม

SOV	SS	df	MS	F
A (ระดับฐานะ เศรษฐกิจ)	๒.๐๑๘	๑	๒.๐๑๘	๐.๒๒๘
B ประเภทการศึกษา	๓.๒๕๘	๑	๓.๒๕๘	๐.๓๖๒
C (เพศ)	๒๗.๘๘๗	๑	๒๗.๘๘๗	๓.๑๐๘
AB	๓.๒๗๑	๑	๓.๒๗๑	๐.๓๖๓
AC	๑๒.๒๐๓	๑	๑๒.๒๐๓	๑.๓๕๗
BC	๔.๓๒๘	๑	๔.๓๒๘	๐.๔๘๑
ABC	๕.๑๑๒	๑	๕.๑๑๒	๐.๕๖๘
Within cell	๒,๐๘๕.๐๕	๒๓๒	๘.๙๘๗	
Total	๒,๑๔๓.๑๘๘	๒๓๓		

จากตารางที่ ๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ในค่านพหุกิจกรรมปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มเยาวชนที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัย ระหว่างเพศชายและหญิง รวมทั้งระหว่างกลุ่มที่มาจากสภาพเศรษฐกิจ-สังคมระดับกลางและระดับต่ำ ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าอัตมโนทัศน์ของเยาวชนเกี่ยวกับค่านพหุกิจกรรมไม่มีความแตกต่างกันอย่างแท้จริง

๓. การวิเคราะห์องค์ประกอบเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ในค่านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน (Intellectual and school status.) โดยทำการทดสอบหาคาสถิติพื้นฐานของคะแนนดังแสดงในตารางที่ ๖

๓.๑ ค่าสถิติพื้นฐานหาโดยการนำเอาคะแนนที่ได้จากแบบวัดทัศนทัศน์
 ในคานส์ติบิวลาและสถานภาพในโรงเรียนของเยาวชนแต่ละคนมารวมกัน โดยแยก
 เป็นประเภทของการศึกษาของกลุ่มเยาวชน แยกตามเพศ และแยกตามสภาพ
 เศรษฐกิจ-สังคม แล้วจึงคำนวณค่าสถิติพื้นฐานดังผลแสดงไว้ในตาราง ๖

ตารางที่ ๖

ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามวัดทัศนทัศน์ในคานส์ติบิวลาและสถานภาพ
 ในโรงเรียน

ตัวแปรอิสระ		\bar{X}	SD
ประเภทการศึกษา เยาวชน	เยาวชนที่ศึกษาใน ร.ร. พหุศาสตร์ วันอาทิตย์	๑๐.๕๔๓	๓.๕๖๘
	เยาวชนที่ไม่ศึกษาใน ร.ร. พหุศาสตร์ วันอาทิตย์	๑๐.๗๔๓	๓.๕๙๕
เพศ	ชาย	๑๐.๓	๓.๖๘๑
	หญิง	๑๐.๗๖๖	๓.๔๗๓
ระดับฐานะ- เศรษฐกิจ-สังคม	ระดับกลาง	๑๑.๑๑๖	๓.๗๑๕
	ระดับต่ำ	๘.๙๐๕	๓.๓๖๒

จากตารางที่ ๒ ทำให้พอจะทราบถึงอัตรานักเรียนในค่านสถิติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนของกลุ่มเยาวชน โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเยาวชนที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัย จากค่าเฉลี่ยคะแนนพบว่าทั้ง ๒ กลุ่มมีอัตรานักเรียนในค่านนี้ใกล้เคียงกัน แต่ในกลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัยนั้นค่อนข้างมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มเยาวชนที่ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัย ส่วนในระหว่างเพศ พบว่าเพศหญิงมี **ค่าเฉลี่ย** ในค่านนี้สูงกว่าชาย และในระหว่างกลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคมต่างกันก็พบว่า กลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคมระดับกลางมี **ค่าเฉลี่ย** สูงกว่าและต่างจากกลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจในระดับต่ำด้วย

๓.๒ การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

จากการพบค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยอัตรานักเรียนในค่านสถิติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนของกลุ่มเยาวชนที่แบ่งตามประเภทการศึกษา, ตามเพศ และตามสภาพเศรษฐกิจ-สังคมที่มีความแตกต่างกันนั้น จึงจำเป็นต้องการศึกษาเพื่อหาว่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยดังกล่าวนี้จะมี ความเชื่อถือได้ในเชิงสถิติมากน้อยเพียงใด โดยวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบ ๓ ทาง (Three ways Analysis of Variance) ต่อไป

ตารางที่ ๗

ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ในค่านิยมปัญญา
และสถานภาพในโรงเรียน

SOV	SS	df	MS	F	
A (ระดับฐานะเศรษฐกิจ)	๕๐.๐	๑	๕๐.๐	๓.๑๘๓	** b.๓b
B (ประเภทการศึกษา)	๒๓.๓๓	๑	๒๓.๓๓	๑.๘๕๘	
C (เพศ)	๒๑.๕๐	๑	๒๑.๕๐	๑.๓๐๕	
AB	๓.๓๓	๑	๓.๓๓	๐.๒๖๕	
AC	๐.๑๑	๑	๐.๑๑	๐.๐๐๘	
BC	๐.๖๖	๑	๐.๖๖	๐.๕๓๐	
ABC	๒๒.๕๕	๑	๒๒.๕๕	๑.๘๒๘	
within cell	๒,๕๑๐.๖๘	๒๓๒	๑๒.๕๕		
Total	๓,๐๖๘.๓๕	๒๓๕			

** P < .01

ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจากตาราง ๗ ข้างต้น พบว่ากลุ่ม
ตัวอย่างเยาวชนที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคมระดับกลางและระดับต่ำมีความแตกต่างของ
อัตมโนทัศน์ในค่านิยมปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .๐๑ ส่วนในระหว่างกลุ่มเยาวชนที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธ-
ศาสนวันอาทิตย์ และกลุ่มเยาวชนเพศชาย-หญิงนั้น ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกัน
อย่างแท้จริง

๔. การวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องอัตมโนทัศน์ในองค์ประกอบด้านรูปร่างภายนอกและบุคคลิกลักษณะ (Physical appearance and Attributes) โดยทำการ
ทดสอบหาค่าสถิติที่คำนวณของคะแนนจึงแสดงไว้ในตาราง ๘

๔.๑ คาสติพิพื้นฐานหาได้โดยการนำเอาคะแนนที่ได้จากการวัด
อ้อมโน้ตค้นในคานรูปร่างและบุคคลลักษณะของเยาวชนแต่ละคนมารวมกันโดยแยก
เป็นประเภทการศึกษาของกลุ่ม แยกตามเพศ และแยกตามสภาพเศรษฐกิจ-สังคม
แล้วจึงคำนวณคาสติพิพื้นฐาน

ตารางที่ ๔

คาสติพิพื้นฐานของแบบสอบถามวัดอ้อมโน้ตค้นคานรูปร่างภายนอกและ
บุคคลลักษณะ

ตัวแปรอิสระ		\bar{X}	SD
ประเภทการศึกษา เยาวชน	เยาวชนที่ศึกษาใน ร.ร. พุทธศาสนา วันอาทิตย์	๖.๑	๓.๕๕๘
	เยาวชนที่ไม่ได้ศึกษา ใน ร.ร. พุทธศาสนา วันอาทิตย์	๖.๗๘๓	๒.๖๘๘
เพศ	ชาย	๖.๗๘๓	๒.๖๘๕
	หญิง	๖.๑	๒.๕๖๑
ระดับฐานะ เศรษฐกิจ-สังคม	ระดับกลาง	๖.๗๘๓	๒.๗๖๘
	ระดับต่ำ	๖.๑	๒.๕๘๑

จากตาราง ๔ ทำให้ทราบว่าอ้อมโน้ตค้น หรือความนึกคิดเกี่ยวกับตนในคาน
รูปร่างภายนอกและบุคคลลักษณะของเยาวชน โดยเมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มที่
ศึกษาและไม่ได้อศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์แล้ว พบว่าทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ย
ในคานนี้แตกต่างกัน โดยที่กลุ่มเยาวชนที่ไม่ได้อศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์
ค่อนข้างจะสูงกว่า ส่วนระหว่างเพศนั้น พบว่าชายสูงกว่าหญิง และระหว่างกลุ่มที่มีสภาพ
เศรษฐกิจ-สังคมระดับกลางและระดับต่ำก็ปรากฏว่ากลุ่มระดับกลางสูงกว่าและแตกต่าง
จากกลุ่มระดับต่ำ

๔.๒ การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

จากผลความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่ปรากฏข้างต้นนั้น จึงจำเป็นต้องจะศึกษาต่อไปอีกว่า ความแตกต่างนั้นจะมีความเชื่อถือได้ ในเชิงสถิติมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาด้วยวิธีการวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนแบบ ๓ ทาง (Three ways Analysis of Variance)

ตารางที่ ๕

ผลการวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตราน้ำดื่มในคานรูปรางภายนอกและบุคคลลักษณะ

SOV	SS	df	MS	F	
A (ระดับฐานะเศรษฐกิจ)	๒๘.๐๑๔	๑	๒๘.๐๑๔	๔.๑๖๓	* ๓.๘๘
B (ประเภทการศึกษา)	๒๘.๐๑๔	๑	๒๘.๐๑๔	๔.๑๖๓	* ๓.๘๘
C (เพศ)	๒๘.๐๑๔	๑	๒๘.๐๑๔	๔.๑๖๓	* ๓.๘๘
AB	๐.๓๕๖	๑	๐.๓๕๖	๐.๐๕๒	
AC	๑.๐๑๖	๑	๑.๐๑๖	๐.๑๔๘	
BC	๒.๘๑๖	๑	๒.๘๑๖	๐.๔๑๐	
ABC	๑๓.๘๗๔	๑	๑๓.๘๗๔	๒.๐๒๓	
within cell	๑,๕๗๑.๐๘	๒๓๒	๖.๗๖๘		
Total	๑,๖๗๓.๑๘๔	๒๓๕			

* $P < .05$

ผลจากการวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนในตาราง ๕ ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ระหว่างประเภทการศึกษาของเยาวชน, ระหว่างเพศ และระหว่างสภาพเศรษฐกิจ-สังคมที่เกี่ยวกับอัตราน้ำดื่มในคานรูปรางภายนอกและบุคคลลักษณะซึ่งแสดงให้เห็นว่า เยาวชนมีอัตราน้ำดื่มในคานนี้แตกต่างกันอย่างแท้จริง

๕. การวิเคราะห์เกี่ยวกับอึดัมโนทัศน์ในองค์ประกอบด้านความวิตกกังวลใจ (Anxiety) โดยทำการทดสอบหาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนดั้งแสดงไว้ในตาราง ๑๐

๕.๑ ค่าสถิติพื้นฐานหาได้โดยการนำเอาคะแนนที่ได้จากการวัดอึดัมโนทัศน์เกี่ยวกับด้านความวิตกกังวลใจของเยาวชนแต่ละคนมารวมกัน โดยแยกเป็นประเภทการศึกษาของกลุ่ม แยกตามเพศ และแยกตามสภาพเศรษฐกิจ-สังคม แล้วจึงคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน

ตารางที่ ๑๐

ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามวัดอึดัมโนทัศน์ในด้านความวิตกกังวลใจ

ตัวแปรอิสระ		\bar{X}	SD
ประเภทการศึกษา	เยาวชนที่ศึกษาใน ร.ร. พุทธศาสนาวินอาทิตย	๗.๑๘๑	๒.๕๘๗
	เยาวชนที่ไม่ได้ศึกษาใน ร.ร. พุทธศาสนาวินอาทิตย	๗.๒๑๖	๒.๕๓๒
เพศ	ชาย	๗.๑๐๗	๒.๖๔๐
	หญิง	๗.๒๕๘	๒.๕๗๑
ระดับฐานะ	ระดับกลาง	๗.๓๒๕	๒.๕๗๓
เศรษฐกิจ-สังคม	ระดับต่ำ	๗.๐๘๒	๒.๖๓๒

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นว่าอึดัมโนทัศน์ในด้านความวิตกกังวลใจ โดยเปรียบเทียบกันระหว่างประเภทกลุ่มที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินอาทิตย จากค่าเฉลี่ยคะแนนของตน พบว่ากลุ่มทั้งสองมีค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับด้านนี้สูงปานกลางแต่กลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินอาทิตยกลับสูงกว่ากลุ่มที่

ศึกษา นั้นหมายความว่ามีความวิตกกังวลใจน้อยกว่า ส่วนระหว่างเพศ พบว่าเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย ในค่านี้นสูงกว่าและแตกต่างจากเพศชาย และในระหว่างกลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคมต่างกันนั้น พบว่ากลุ่มระดับกลางมีอัตราโน้ตที่ต่ำกว่าระดับต่ำ นั้นก็หมายความว่ากลุ่มระดับกลางมีความวิตกกังวลใจในคนน้อยกว่ากลุ่มระดับต่ำ

๕.๒ การทดสอบค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

จากผลในตาราง ๑๐ จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของอัตราโน้ตที่สนใจในค่านความวิตกกังวลใจระหว่างกลุ่มประเภทการศึกษา ระหว่างเพศ และระหว่างสภาพเศรษฐกิจ-สังคมมีความแตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างกันนี้จะมีค่าเชื่อถือได้ตามเชิงสถิติมากน้อยเพียงใด จึงควรทำการศึกษาโดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๓ ทาง (Three ways Analysis of Variance)

ตารางที่ ๑๑

ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตราโน้ตที่สนใจในค่านความวิตกกังวลใจ

SOV	SS	df	MS	F	
A (ระดับฐานะเศรษฐกิจ)	๘.๘๓๓	๑	๘.๘๓๓	๐.๖๘๓	
B (ประเภทการศึกษา)	๐.๐๒๓	๑	๐.๐๒๓	๐.๐๐๓	
C (เพศ)	๑.๓๕๖	๑	๑.๓๕๖	๐.๑๕๘	
AB	๐.๒๖๐	๑	๐.๒๖๐	๐.๐๓๓	
AC	๓.๒๕๓	๑	๓.๒๕๓	๐.๔๖๘	
BC	๘.๒๕๓	๑	๘.๒๕๓	๐.๖๐๑	
ABC	๐.๘๒๒	๑	๐.๘๒๒	๐.๐๑๒	
within cell	๑,๖๐๓.๑๕	๒๓๒	๐.๘๑๐		
Total	๑,๖๑๓.๘๘	๒๓๘			

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนในตาราง ๑๑ พบว่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของอัตมโนทัศน์ในค่านความวิตกกังวลระหว่างกลุ่มเยาวชนที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ระหว่างเพศชาย-หญิง และระหว่างสภาพเศรษฐกิจ-สังคมระดับกลางและระดับต่ำนั้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๖. การวิเคราะห์เกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ในองค์ประกอบทางค่านความเป็นคนน่านิยม (Popularity) โดยทำการทดสอบหาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนดังปรากฏในตาราง ๑๒

๖.๑ ค่าสถิติพื้นฐานหาได้โดยการนำเอาคะแนนที่ได้จากการวัดอัตมโนทัศน์ทางค่านความเป็นคนน่านิยมของเยาวชนแต่ละคนมารวมกัน โดยแยกรวมเป็นประเภทการศึกษาของกลุ่ม แยกระหว่างเพศ และแยกระหว่างสภาพเศรษฐกิจ-สังคมแล้วจึงนำไปคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน

ตารางที่ ๑๒

ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามวัดอัตมโนทัศน์ในค่านความเป็นคนน่านิยม

ตัวแปรอิสระ		\bar{X}	SD
ประเภทการศึกษา	เยาวชนที่ศึกษาใน ร.ร.พุทธศาสนา- วันอาทิตย์	๗.๘๔๑	๒.๒๒๐
	เยาวชนที่ไม่ได้ศึกษา ใน ร.ร.พุทธศาสนา- วันอาทิตย์	๘.๔๑๖	๒.๒๙๗
เพศ	ชาย	๘.๐๘๓	๒.๑๗๕
	หญิง	๘.๒๗๕	๒.๓๓๖
ระดับฐานะ	ระดับกลาง	๘.๖	๒.๑๓๕
เศรษฐกิจ-สังคม	ระดับต่ำ	๗.๗๕๘	๒.๓

จากการศึกษาพอจะทราบถึงความแตกต่างของอัตมโนทัศน์ในด้านความเป็นคน นานิยม โดยเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มเยาวชนที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัย พบว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัยมีความนึกคิดเกี่ยวกับตนในค่านิยมสูงกว่ากลุ่มที่ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัย ส่วนในระหว่างเพศปรากฏว่าเพศหญิงค่อนข้างสูงกว่าชาย และระหว่างกลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคมต่างกันนั้นพบว่ากลุ่มระดับกลางค่อนข้างสูงกว่าและต่างจากกลุ่มระดับต่ำ

๖.๒ การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

จากความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์ในด้านความเป็นคน นานิยมระหว่างกลุ่มเยาวชนตามประเภทการศึกษา ตามเพศ และตามสภาพเศรษฐกิจ-สังคมนั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาต่อไปดีกว่า ความแตกต่างนั้นมีความเชื่อถือได้ในเชิงสถิติมากน้อยเพียงใด โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๓ ทาง

(Three ways Analysis of Variance)

ตารางที่ ๑๓

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ในด้านความเป็น
คนน่านิยม

SOV	SS	df	MS	F	
A (ระดับฐานะเศรษฐกิจ)	๔๒.๕๐๔	๑	๔๒.๕๐๔	๘.๗๑๖	** ๖.๖๗
B (ประเภทการศึกษา)	๑๓.๐๒๖	๑	๑๓.๐๒๖	๒.๖๗๑	
C (เพศ)	๒.๒๐๑	๑	๒.๒๐๑	๐.๔๕๑	
AB	๔.๔๘๖	๑	๔.๔๘๖	๐.๙๒๑	
AC	๐.๑๒๗	๑	๐.๑๒๗	๐.๐๒๖	
BC	๑๗.๐๕๑	๑	๑๗.๐๕๑	๓.๔๘๖	
ABC	๘.๕๗๑	๑	๘.๕๗๑	๑.๗๕๗	
within cell	๑,๑๖๘.๓๒	๒๓๒	๕.๐๓๖		
Total	๑,๒๑๑.๒๘	๒๓๓	๕.๐๘๓		

** P < .01

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๑๓ พบว่ากลุ่มเยาวชนที่มี
สภาพเศรษฐกิจ-สังคมระดับกลางและระดับต่ำมีอัตมโนทัศน์ในด้านความเป็นคนน่านิยม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นอกนั้นยังพบวาระหว่างกลุ่มเยาวชน
ที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวัดอาทิตย์ และระหว่างเพศชาย-หญิง
มีอัตมโนทัศน์ในด้านนี้ไม่แตกต่างกัน

๗. การวิเคราะห์เกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ในองค์ประกอบด้านความสุขและ
ความพอใจ (Happiness and Satisfaction) โดยทำการทดสอบหาค่าสถิติ
พื้นฐานของคะแนนดังกล่าวในการว่าง ๑๔

๗.๑ คาสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามวัดอ้อมโนทัศน์ในค่านความสุข ความพอใจหาได้โดยการนำเอาคะแนนที่ได้ของเขวชนแต่ละคนมารวมกัน โดยแยกตามประเภทการศึกษาของเขวชน, แยกตามเพศ และแยกตามสภาพเศรษฐกิจ-สังคมแล้วจึงคำนวณคาสถิติพื้นฐาน

ตารางที่ ๑๔

คาสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามเกี่ยวกับอ้อมโนทัศน์ในค่านความสุขและความพึงพอใจ

ตัวแปรอิสระ		\bar{X}	SD
ประเภทการศึกษา	เขวชนที่ศึกษาใน ร.ร. พุทธศาสนา- วันอาทิตย์	๕.๙๕๒	๑.๖๒๙
	เขวชนที่ไม่ได้ศึกษา ใน ร.ร. พุทธศาสนา- วันอาทิตย์	๖.๖๑๖	๑.๙๐๖
เพศ	ชาย	๖.๑๑๖	๑.๙๐๖
	หญิง	๖.๐๕๔	๑.๖๓๖
สภาพฐานะ	ระดับกลาง	๖.๒๕๔	๑.๙๖๐
เศรษฐกิจ-สังคม	ระดับต่ำ	๕.๙๑๖	๑.๕๕๔

จากตาราง ๑๔ พอจะทราบถึงอ้อมโนทัศน์ในค่านความสุขความพอใจ โดยเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มเขวชนที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนา-วันอาทิตย์ ซึ่งปรากฏว่ากลุ่มที่ไม่ได้ศึกษามีค่าเฉลี่ยในค่านนี้สูงกว่ากลุ่มที่ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ และระหว่างเพศพบว่าทั้งสองเพศไม่แตกต่างกัน

เพียงแต่เพศชายค่อนข้างสูงกว่าเล็กน้อย ส่วนระหว่างกลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคม
ต่างกันนั้นพบวากลุ่มระดับกลางมีอัตราโน้ตที่ค่อนข้างสูงกว่ากลุ่มระดับต่ำ

๗.๒ การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

จากผลความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยอัตราโน้ตที่ค้นในด้านความสุขความ
พอใจระหว่างกลุ่มเยาวชนที่ศึกษาและไม่ได้อาศัยในโรงเรียนพุทธศาสนาวินาศติศย์
ระหว่างเพศชาย-หญิง และระหว่างกลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคมระดับกลางและ
ระดับต่ำแล้ว จึงจำเป็นต้องทำการศึกษาต่อไม่ว่าความแตกต่างนั้นจะมีความเชื่อถือได้ใน
เชิงสถิติมากน้อยเพียงใด โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ๓ ทาง (Three
ways variance) ดังผลในตาราง ๑๕

ตารางที่ ๑๕

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตราโน้ตที่ค้นด้านความสุขและ
ความพอใจ

SOV	SS	df	MS	F
A (ระดับฐานะเศรษฐกิจ)	๗.๐๐๔	๑	๗.๐๐๔	๒.๕๐๗
B (ประเภทการศึกษา)	๔.๘๓๗	๑	๔.๘๓๗	๑.๗๓๑
C (เพศ)	๐.๒๐๑	๑	๐.๒๐๑	๐.๐๗๑
AB	๐.๓๗	๑	๐.๓๗	๐.๑๓๒
AC	๒.๖๕๕	๑	๒.๖๕๕	๐.๙๕๐
BC	๐.๐	๑	๐.๐	๐.๐
ABC	๒.๐๘๖	๑	๒.๐๘๖	๐.๗๗๒
within cell	๖๔๘.๐๕	๒๓๒	๒.๗๙๓	
Total	๖๖๕.๑๖๓	๒๓๘	๒.๗๙๓	

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่เกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ในด้านความเป็นสุข
และความพอใจ ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่ม
เยาวชนที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัย ระหว่างเพศชาย-
หญิง และระหว่างกลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจ-สังคมระดับกลางและระดับต่ำ นั่นก็
แสดงว่าอัตมโนทัศน์ของเยาวชนในด้านความสุขความพอใจไม่แตกต่างกันอย่างแท้
จริงระหว่างตัวแปรทั้ง ๓